

Vragen over het sterven

1. *'De ziel die zondigt, die zal sterven'* (Ezech. 18:20). Betekent het sterven tevens het einde van ons bestaan, oftewel de *vernietiging*? Nee, zowel hier als elders waar het in de Schrift voorkomt, is dit niet de betekenis. Aanhangers van de zgn. 'vernietigingsleer' stellen dat het oordeel over de zonde de dood van de ziel inhoudt. Maar de Schrift spreekt er zo nooit over, en evenmin over de dood van het lichaam. Het is de *mens* die sterft, niet slechts zijn lichaam of zijn ziel. De uitdrukking in Ezechiël 18:20 doelt op de persoon, het individu. De vader sterft niet voor de zoon, noch de zoon voor de vader. Maar de persoon, de ziel die zondigt, *die* zal sterven. Het woord 'ziel' wordt op die manier ook gebruikt in 1 Petrus 3:20 en 4:19.

2. Wat is de betekenis van de woorden: *'(...) maar wie de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien'* (Joh. 3:36)? Als zo iemand het leven *nooit* ziet, zal hij dan niet worden vernietigd? Het voortbestaan en het leven zijn niet synoniem. Alle mensen hebben een voortbestaan, zowel de verlostes als de zondaar. Maar alleen de verlostes hebben het 'leven' in de zin waarin dit woord hier en elders wordt gebruikt (zie Joh. 17:3; Rom. 6:23). Het eeuwige leven is het deel van de gelovige nu en in de toekomst. De ongelovige heeft het leven nu niet (1 Joh. 5:12), en voor hem geldt dat hij het later ook niet zal zien. En toch 'bestaat' hij wel, hoewel hij geen leven uit God heeft. Dat hij zal *blijven* bestaan, zonder het leven ooit te zien, is even zeker. De slotwoorden van Johannes 3:36 verzekeren het ons plechtig: *'(...) maar de toorn van God blijft op hem'*. De toorn van God kan niet blijven rusten op iemand die niet (voort)bestaat. Eeuwig voortbestaan is

kenmerkend voor alle mensen en engelen. Het eeuwige leven is echter alleen het deel van de *gelovigen* (Joh. 5:24). Zij zoeken nu onvergankelijkheid en onsterfelijkheid, zoals die het leven straks zullen kenmerken (Rom. 2:7). Wij zullen dit aandoen bij de komst van de Heer (1 Kor. 15:53).

3. Hoe is het woord vervuld dat tot Adam werd gericht: *'(...) maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult u niet eten, want ten dage dat u daarvan eet, zult u voorzeker sterven'* (Gen. 2:17)? Daarmee werd niet de natuurlijke dood bedoeld, want hij werd 930 jaar oud (Gen. 5:5). Het was ook niet de vernietiging van zijn bestaan, zoals aanhangers van de vernietigingsleer beweren. Want noch ten dage dat Adam van de boom at, noch thans is er een einde aan zijn bestaan gekomen. Evenmin heeft de belofte van de verlossing de straf opgeheven of uitgesteld. Toen Adam zondigde, kwam het aangekondigde oordeel nog diezelfde dag over hem. De nauwe relatie met God werd verbroken. Door de zonde raakte de mens van God vervreemd. Dat is de dood in zijn diepste zin, de geestelijke dood (Ef. 2:1; 4:18). Maar toch bestond de mens, zoals zondaars vandaag de dag nog steeds 'zonder God' leven. Romeinen 5:12-13 bevestigt dit. En zoals er nu – zonder leven in Christus – gevallen engelen en zondige mensen zijn, zo zullen zij ook voortbestaan in de tussentoestand na het sterven en na het eindoordeel voor de Grote Witte Troon. De Schrift toont dit duidelijk (Luc. 16:23; 2 Petr. 2:4; Openb. 20:5,10,15).

